ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΚΑΙ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὰ κατὰ τὴν ἄρσιν τοῦ τόμου.—Ἡ αὐτοδιοίκησις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ.—Ἡ ἀνάδειξις τῶν νέων Ἐπισκόπων.—Αἱ πολιτικαὶ ἀντεγκλήσεις

Ἐ. Κ. ἀρ. 18 Ἰουλ 1923

Ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων, κ. Γερμανός, ἐπισκεφθεὶς πρὸς ἀποχαιρετισμὸν τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος», ἐνεχείρισε πρὸς δημοσίευσιν τὸν κύκλιόν του, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Ἱεράρχης τῆς Εὐρώπης συνώδευσε τὴν ἐγκύκλιόν του, διὰ τοῦ ἑπομένου γράμματος:

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»,

Ἐρειδόμενος, ἐπὶ τῆς εὐρείας διαδόσεως, ἣν ἀπολαύει δικαίως τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον, ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ», ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον, παρακαλῶ, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἀποδεχθῇ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν κάτωθι ἐγκύκλιόν μου, πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξον Κλῆρον καὶ Λαόν, ἣν ἔγραψα ἐν τῇ ἰδιότητί μου, ὡς Πατρ. Ἐξάρχου καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀγνῆς προθέσεως νὰ συντελέσω, τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν ποθητὴν εἰρήνευσιν καὶ συνδιαλλαγὴν ὅλων, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Θυατείρων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἐξαρχος Δυτ. καὶ Κεντρ. Εὐρώπης.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 16ῃ Ἰουλίου, 1923

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κλῆρον καὶ Λαὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκπληρώσας τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐντολὴν καὶ παρασκευαζόμενος ἤδη, ἵνα ἐπανακάμψω εἰς τὴν λαχοῦσάν μοι Θεόσωστον Ἐπαρχίαν, θεωρῶ καθῆκον ἐν τῇ ἰδιότητί μου, ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου, ὅπως ἀπευθύνω, πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὀλίγας λέξεις, ὑπαγορευομένας εἰς ἐμέ, ὑπὸ τοῦ ἀγγοῦ καὶ εἰλικρινοῦς πόθου, ὅπως καὶ μακρὰν ὑμῶν διατρίβων, ἀκούω τὴν προκοπὴν ὑμῶν ἐν τῇ πίστει, ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ ἀγάπῃ, πρός τε ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Εἶναι τόσον γνωστὴ εἰς πάντας ἡ ἐξέλιξις τῶν παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, μετὰ τάς, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπελθούσας πολιτικὰς ἀναταράξεις καὶ μεταβολὰς ἐν τῇ γενετείρᾳ, ὥστε χρῆναι περιττὸν διὰ μακροτέρων νὰ ἀνεμίξω πρὸ τῶν ὀμμάτων ὑμῶν τὴν ζοφερὰν καὶ ἀλγεινὴν εἰκόνα, ἣν ποίαν διὰ τῶν διενέξεων ὑμῶν ἐπαρουσιάσατε, ἐνώπιον ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου Χριστιανικοῦ Κόσμου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κλύδωνος ἐκείνου τῶν ἀντιμαχομένων γνωμῶν, αἰσθημάτων καὶ παθῶν τὰ βλέμματα καὶ αἱ καρδίαι τῶν ὀρθοφρονούντων ἐστράφησαν—τῷ Θεῷ ἡ χάρις—πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ἀρραγῆ τῆς Ὀρθοδοξίας κορυφήν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ παρ' Αὐτοῦ ἐζητήσατε τὴν ἀσφαλῆ καθοδήγησιν, πρὸς διακόσμησιν τῆς ἀνομάλου καὶ χαώδους καταστάσεως, εἰς ἣν περιήλθετε. Καὶ ἐπράξατε τοῦτο δικαίως. Διότι τί Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ Θεοπνεύστων Συνοδικῶν Διατάξεων, ἐτάχθη ἀρχῆθεν ὑπερτάτη τῆς Ὀρθοδοξίας κορυφὴ καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ ἐσωτερικῶν πειρασμῶν καὶ ἀνωμαλιῶν πειραζόμεναι ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι τῆς Οὐκρανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Πολωνίας καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς Φιλλανδίας καὶ τῆς Ἐσθονίας, εἰς τὴν ἐγνωσμένην κρίσιν καὶ ἐμπειρίαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἀναθέσασαι τὴν διακανόνισιν τῆς ἐκρύθμου Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ἥτις προέκυψεν ἐν αὐταῖς, μετὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον.

Πρὸς τὸν διακᾶθ τοῦτον πόθον ὑμῶν καὶ νόμῳ ἐπόπτης πασῶν τῶν ἐν Διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν, ἀνταποκρινόμενον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἔκρινεν, ὅτι εἴπερ τις καὶ ἄλλη ἡ παροῦσα περίπτωσις ἐπέβαλλε τὴν ἄρσιν τῆς τέως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ὅροις οὐδέποτε ἐκπληρωθεῖσιν ἐκκεχωρημένης ἐπιστασίας τῶν ἐν Διασπορᾷ Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ἀμέσως ὑπ' Αὐτοῦ ἀνάληψιν τῆς περὶ αὐτῶν ποιμαντικῆς προνοίας καὶ μερίμνης. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀρθέντος μετὰ ὥριμον μελέτην καὶ σκέψιν, διὰ πράξεως Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς, τοῦ Τόμου τοῦ 1908, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φιλοστόργως μεριμνῶσα περὶ τῆς ἐν τῷ Χριστῷ στηρίξεως καὶ προκοπῆς ὑμῶν, προέβη εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, καὶ διὰ ψήφων κανονικῶν ἐκάλεσεν ἐπὶ τὴν διακονίαν αὐτῆς τὸν ἐν Χριστῷ ἀγαπῶν Ἀλέξανδρον, τέως Ἐπίσκοπον Ῥοδοστόλου, ἄνδρα ἐπὶ εὐσεβείᾳ, παιδείᾳ καὶ συνέτει πολὺ πολλοῦ παρ' ὑμῖν ἐγνωσμένον.

Ἀλλ' ἡ μέριμνα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔστη ἐνταῦθα. Καθόσον αὕτη, ἔνθεν μὲν ἐξ ἰδίων ποθοῦσα τὴν ὡς οἷόν τε τελείαν καὶ ἀρμονικὴν διακόσμησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑμῶν, ἧς τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας εἴπερ τις καὶ ἄλλος ὁ προκαθήμενος τῆς Ἁγιωτάτης Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐξ ἰδίας αὐτοψίας καὶ πείρας ἐγνώρισεν, ἐτέρωθεν δὲ, ἐκκληροῦσα ἐκφρασθέντα Αὐτῇ ὑφ' ὑμῶν διακαῆ πόθον, ἵνα τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διαμορφωθῶσι συνῳδὰ πρὸς τὰς ἐνταῦθα πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς περιστάσεις συγκροτούμενα εἰς αὐτόνομον ἐσωτερικὴν Ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἐσπεύσεν αὐτοῦσαν νὰ κυρώσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Β' Γενικῆς Συνελεύσεως, τῆς συνελθούσης ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν 10ην Αὐγούστου 1922, ὑποβληθὲν εἰς Αὐτὴν Καταστατικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, δι' οὗ εἰς τὸ διηνεκὲς κατασφαλίζεται ἡ ἐσωτερικὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑμῶν αὐτονομία καὶ πέμψῃ τοῦτο τῷ οἰκείῳ Ἀρχιεπισκόπῳ πρὸς ἐφαρμογήν. Τοῦ Καταστατικοῦ δὲ τούτου ἐν τῷ ΙΣΤ' ἄρθρῳ ὁρίζοντος, ὅτι μετὰ τὴν νόμιμον κύρωσιν αὐτοῦ θέλουσι συνέλθει αἱ Ἰδιαίτεραι Ἐκκλησιαστικαὶ Συνελεύσεις τῶν Ἐπισκοπῶν, τῇ προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς πρότασιν δι' ἑκάστην αὐτῶν τριῶν ὑποψηφίων, ληφθησομένων ἐκ καταλόγου κληρικῶν τῆς ὅλης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων Σκάγου καὶ Βοστώνης, πρὸ μηνῶν ὑποβαλουσῶν τὸν ὑποψηφίον, διὰ ψήφων κανονικῶν ἀνέδειξεν Ἐπίσκοπον μὲν Σκάγου τὸν Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμ. κ. Φιλάρετον, Διευθυντὴν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ «Ἁγίου Ἀθανασίου», ἐν ASTORIA, L. I., Βοστώνης δὲ τὸν Ὁσιολογ. Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Ἀλεξόπουλον, ἀμφοτέρους ἀνήκοντας εἰς τὸν Κλῆρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, συνῳδὰ τῷ Καταστατικῷ, διακρινομένους δὲ ἐπὶ εὐσεβείᾳ, παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ. Τούτων δὲ οὕτω γενομένων, καὶ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον, προνοοῦν περὶ τῆς ὡς οἷόν τε ταχυτέρας ὀργανώσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς, ἐνετείλατό μοι, ἵνα τείνων χεῖρα συναντιλήψεως, μετάσχω τῆς χειροτονίας τῶν ἤδη ἐψηφισμένων Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Βοστώνης καὶ Σκάγου, συνῳδὰ τοῖς θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι. Δι' ὃ καὶ συλλειτουργήσαντες μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, κ. Ἀλεξάνδρου, προχειρίσαμεν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, τῇ μὲν 21ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἐν τῷ ἐν Σκάγῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸν Θεοφιλ. ἐψηφισμένον κ. Φιλάρετον, εἰς Ἐπίσκοπον Σκάγου, τῇ δὲ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ἐν τῷ ἐν Βοστώνῃ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸν Θεοφιλ. ἐψηφισμένον κ. Ἰωακεὶμ εἰς Ἐπίσκοπον Βοστώνης, συλλειτουργοῦντος καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σκάγου κ. Φιλαρέτου.

Τούτων οὕτως αἰσίως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι συντελεσθέντων, ἡ Ἑλλ. Ἀρχιεποσκοπὴ Ἀμερικῆς συνεπλήρωσε τὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς διὰ τοῦ καταρτισμοῦ ἰδίας ὑπὸ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιεπίσκοπον Συνόδου, ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξονομασθέντων δύο Ἐπισκόπων ἡ γε νῦν ἀποτελουμένη, συῳδὰ τῷ Καταστατικῷ, εἰς οὗς θέλει προστεθῇ ὁραδότερον καὶ ὁ ἐκλεγησόμενος Ἐπίσκοπος Ἁγίου Φραγκίσκου.

Τίνα τὰ δικαιώματα καὶ τίνα τὰ καθήκοντα τῆς Ἱ. Συνόδου ταύτης, κρίνω περιττὸν νὰ ἀναπτύξω, καθόσον ταῦτα ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διαγράφονται δὲ συντόμως καὶ ὑπὸ τοῦ Ζ' ἄρθρου τοῦ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὅ,τι ὑπολείπεται εἰς ἐμὲ νὰ προσθέσω κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι, ὅπως καλέσω πάντας ὑμᾶς, ἵνα προθύμῳ γνώμῃ καὶ διαθέσει ἀποδεχθέντες καὶ ἀναγνωρίσαντες τὰ οὕτω γενόμενα, ἵν' προσήκουσαν ἀγάπην καὶ εὐπείθειαν ἀποδείξητε, πρὸς τὴν μόνην κανονικὴν ὑμῶν ἀρχήν, τὴν Ἱ. ὑμῶν Σύνοδον, καὶ συσπειρούμενοι περὶ αὐτὴν συντελέσητε ὡς μέλη ἐκ μέρους εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἑνὸς Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἧς κεφαλὴ ὁ Χριστός. Ἐξ τὸν σύνδεσμον τοῦτον τῆς ἑνότητος καὶ τῆς κοινοπραξίας καλεῖ ὑμᾶς, οὗ μόνον ὁ Ἱερὸς σκοπός, ὑπὲρ οὗ πάντες ἀγωνίζεσθε ἐνταῦθα, ἡ ἀδιάφθορος τ. ἔ. τήρησις τῆς παραδόσεως τῶν πίστεως, ἡ κατὰ Χριστὸν οἰκοδομὴ καὶ μόρφωσις ὑμῶν καὶ ἡ ἐξύψωσις τοῦ γοήτρου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἔναντι τῶν ἄλλων ἐνταῦθα Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη στοργὴ καὶ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις, ἀγαπητοί, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τινος ἀκόμη. Ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐμφανίσεως τῶν νέων Ἐπισκόπων

Ὁ Ἱεράρχης τῆς Εὐρώπης συνέδευσε τὴν ἐγκύκλιόν του, διὰ τοῦ ἑπομένου γράμματος:

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»,

Ἐρεισθέντες, ἐπὶ τῆς εὐρείας διαδόσεως, ἣν ἀπολαύει δικαίως τὸ ἔγκυκλον ὑμῶν ὄργανον, ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ», ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον, παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐμενιστερῶς καὶ ἀποδεχθῇ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν κάτωθι ἐγκύκλιόν μου, πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξον Κλῆρον καὶ Λαόν, ἣν ἔγραψα ἐν τῇ ἰδιότητί μου, ὡς Πατρ. Ἐξάρχου καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀγνῆς προθέσεως νὰ συντελέσω, τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν ποιμητικὴν εἰρήνευσιν καὶ συνδιαλλαγὴν ὑλίου, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ ἀπολύτρωσις

Ὁ ἀνατείων ΓΕΡΜΑΝΟΣ
Ἐξαρχος Δυτ. καὶ Κεντρ. Εὐρώπης.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 16ῃ Ἰουλίου, 1923

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κλῆρον καὶ Λαὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκπληρώσας τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐντολὴν καὶ παρασκευαζόμενος ἤδη, ἵνα ἐπανελάμψω εἰς τὴν λαχοῦσάν μοι Θεόσωστον Ἐπαρχίαν, θεωρῶ καθῆκον ἐν τῇ ἰδιότητί μου, ὡς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος, ὅπως ἀπευθύνω, πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ἀλίγας λέξεις, ὑπαγορευούσας εἰς ἐμέ, ὑπὸ τοῦ ἁγιοῦ καὶ πλουσίου πόθου, ὅπως καὶ μακάριον ὑμῶν διατρίβων, ἀκούω τὴν προκοπὴν ὑμῶν ἐν τῇ πίστει, ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ ἀγάπῃ, πρὸς τὰ ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Εἶναι τόσον γνωστὴ εἰς πάντας ἡ ἐξέλιξις τῶν παρ' ὑμῖν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, μετὰ τὰς, κρίσιμον ἀς εἰδε Κύριος, ἐπελθούσας πολιτικὰς ἀναταράξεις καὶ μεταβολὰς ἐν τῇ γενετείρᾳ, ὥστε κρίμα περιττὸν δὰ ἀποκρούσεν νὰ ἀναλύσω πρὸ τῶν ὑμῶν τὴν ζωφερὰν καὶ ἀλγεινὴν εἰκόνα, τὴν ποίαν διὰ τὸν διενέξεων ὑμῶν ἐπαρουσιάσατε, ἐνώπιον ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου Χριστιανικοῦ Κόσμου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κλύδωνος ἐκείνου τῶν ἀντιμαχομένων γνωμῶν, αἰσθημάτων καὶ παθῶν τὰ δλέμματα καὶ αἱ καρδίαι τῶν ὀρθοφρονούντων ἐστράφησαν—τὸ Θεῷ ἢ χάρις—πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ἀρραγῆ τῆς Ὀρθοδοξίας κορυφήν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ παρ' Αὐτοῦ ἐζητήσατε τὴν ἀσφαλῆ καθοδήγησιν, πρὸς διασώσιν τῆς ἀνομαλίας καὶ χαράδος καταστάσεως, εἰς ἣν περιήλθετε. Καὶ ἐπράξατε τοῦτο δικαίως. Διότι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ Θεανιέστων Συνοδικῶν Διατάξεων, ἐτάχθη ἀρχῆθεν ὑπερτάτη τῆς Ὀρθοδοξίας κορυφὴ καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ ἰσοτιμιῶν πειρασμῶν καὶ ἀνωμαλιῶν χειμαζόμεναι πανταχοῦ γῆς Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, τὸ κῦρος Αὐτοῦ ἀπενδεχόμεναι, ὡς τὴν ὑπάτην αὐθεντίαν πρὸς διευθέτησιν τῶν ἰσοτιμικῶν αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Οὕτως ἔπραξαν, οὐ πρὸ πολλοῦ ἔτι, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Γε-

Ὁ Ὁσιολογ. Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Ἀλεξόπουλος, ἀμφοτέρους ἀνήρωνται εἰς τὸν Κλῆρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, συνῳδὰ τῷ Καταστατικῷ, διακρινομένους δὲ ἐπὶ εὐσεβείᾳ, παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ. Τούτων δὲ οὕτω γενομένων, καὶ κατάλληλοι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον, προνοοῦν περὶ τῆς ὡς οἷόν τὴν τάχιστα ὀργανώσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς, ἐντετάλτο μοι, ἵνα τεύνον χεῖρα συναντήσεως, μετάσχω τῆς χειροτονίας τῶν ἤδη ἐψηφισμένων Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Βοστόνης καὶ Σιάτλου, συνῳδὰ τοῖς θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι. Δι' ὃ καὶ συλλειτουργήσαντες μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, κ. Ἀλεξάνδρου, προεχειρίσαμεν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελετάρχου Πνεύματος, τῇ μὲν 21ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἐν τῷ ἐν Σιάτλῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸν Θεοφιλ. ἐψηφισμένον κ. Φιλάρετον, εἰς Ἐπίσκοπον Σιάτλου, τῇ δὲ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ἐν τῷ ἐν Βοστόνῃ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸν Θεοφιλ. ἐψηφισμένον κ. Ἰωακείμ εἰς Ἐπίσκοπον Βοστόνης. Συλλειτουργούντος καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σιάτλου κ. Φιλαρέτου.

Τούτων οὕτως αἰσίως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι συντελεσθέντων, ἡ Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς συνεπλήρωσε τὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς διὰ τοῦ καταστίσοῦ ἰδίας ὑπὸ τὸν ὀκείον Ἀρχιεπίσκοπον Σινόδου, ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξονομασθέντων δύο Ἐπισκόπων τὸ γε νῦν ἀποτελουμένης, συνῳδὰ τῷ Καταστατικῷ, εἰς οὗς θέλει προστεθῇ ὀρθότερον καὶ ὁ ἐκλεγησόμενος Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου.

Τίνα τὰ διακώματα καὶ τίνα τὰ καθήκοντα τῆς Ἱ. Συνόδου ταύτης, κρίνω περιττὸν νὰ ἀναπτύξω, καθόσον ταῦτα ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διαγράφονται δὲ συντόμως καὶ ὑπὸ τοῦ Ζ' ἄρθρου τοῦ ἐν ἰσχύι Καταστατικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: «Ὁ.τι ἐπιλέπεται ὡς δεῖ νὰ προσθέσω κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι, ὅπως καλέσω πάντας ὑμᾶς, ἵνα προθύμῳ γνώμῃ καὶ διαθέσει ἀποδεχθέντες καὶ ἀναγραψάμενοι τὰ οὕτω γενόμενα, ἴδητε γνήσιον ἀγάπην καὶ εὐπείθειαν ἀποδεξῆτε, πρὸς τὴν μόνην κανονικὴν ὑμῶν ἀρχήν, τὴν ἐκ τῶν Θεῶν, καὶ σπουδάσετε ἐπὶ τούτῳ σπιτιλίσητε ὡς μέλη ἑκ μέρους εἰς τὸν καταστιμὸν τοῦ ἑνὸς Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἧς κεφαλὴ ὁ Χριστός. Εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον τῆς ἑνότητος καὶ τῆς κοινοπραξίας καλεῖ ὑμᾶς, οὐ μόνον ὁ Ἱερὸς σκοπός, ἀλλ' καὶ πάντες ἀγαπῶσαι ἐντεῦθεν, ἐν ὑφαιρέσεσι τ. Ἑ. τήρησις τῆς παρακαταθήκης ἡμῖν πίστεως, ἡ κατὰ Χριστὸν οἰκοδομὴ καὶ μόρφωσις ὑμῶν καὶ ἡ ἐξύφωσις τοῦ γοήτου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἔναντι τῶν ἄλλων ἑνταῦθα Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ καλὸς ἐννοουμένη στοργὴ καὶ ἀγάπη πρὸς τε τὴν περιλαμπὴν ἱστορίαν καὶ τὴν εὐγενῆ καὶ πεπολιτισμένην ταύτην Χώραν, τὴν ποίαν ὡς δευτέραν πατρίδα, ἐγνωρίσατε. "Ας μὴ πλανᾶ τινὰς ἐξ ὑμῶν ἡ ἰδέα, ὅτι μένοντες μακρὰν τῆς κανονικῆς ταύτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὁνασθε νὰ τηρητε νεκὴ ἀγαπη καὶ ἱρήνη ὀδοῦμεν τὸν πιστὸν. Πρὸ παντὸς δὲ ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἀσκῆτε τὰς πολιτικὰς ὑμῶν ἀντιλήψεις καὶ διαφορὰς καὶ εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας περίβολον, ἐπειδάγοντες καὶ τοῦτον εἰς κονίστρα ἀντεγλήσεων καὶ παθῶν, ἀσχέτως δίως πρὸς τὸν σοῦμον τῆς Ἐκκλησίας σκοπὸν μεταβάλοντες. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε, ὅτι κυρίως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἐστιν κατὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ οὐδὲ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. "Αν δὲ ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν παρόντα αἰῶνὰ τε κόσμον καὶ δικαιόσυνα καὶ καθῆκον ἔχετε τὸ προσέχον καὶ διενεῦτε ἐνδιαφέρον περὶ τῶν πολιτικῶν ὑμῶν, χατρόδε ἡμῶν ὑποθέσεων, ἐφείλετε νὰ πράττητε τοῦτο, οὕτως ὥστε ἐκ τῶν ἀντιθέσεων ὑμῶν τούτων, μήτε ἡ πίστις ὑμῶν μήτε τὸ ὄνομα τοῦ "Ελληνος νὰ ἐξουθενῶνται παρὰ τοῖς ξένοις.

Ὑμῖν δὲ τοῖς δίσταμένοις Κληρικοῖς ἰδίᾳ, ὡς ταπεινὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς σωστὸν, ἄπας ὀφῆστε καταλιπόντες τὴν πελαγιμένην, ἤν, εἴτε ἐξ ἀγνοίας ἄχρι τοῦ νῦν ἐδοαδίσατε, προσέλθητε πρὸς τὴν μόνην ἐφεξῆς κανονικὴν ὑμῶν Ἀρχήν, ἐν πλήρει πεποιθήσει, ὅτι αὕτη τοῖς λόγοις τοῦ Κυρίου ἐκομένη, πρίθυμος ἔσται σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ συγγνώμης νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἐλλαρνεῖ μετανοίᾳ ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτήν. Ταχθέντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅπως ἐμεῖς ἀποδῆτε δδηγοὶ τῶν ἄλλων καὶ οἰκοδόμοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀναλογίσθητε οἷαν ὑφίστε ἀφρίαν εὐθύνην πρὸ τοῦ οὐρανίου θεμελιωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ οἷας χρήζετε ἀπολογίας πρὸ τοῦ ἀδιεκάστου αὐτοῦ κριτηρίου ἐφ' ὑμῶν καὶ τῶν ἐμπιστευμένων εἰς ὑμᾶς ψυχῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἤδη ἐκεῖ ἡ ἀξίνη παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται» καὶ ὅτι, ὡς ἡ συγγνώμη καὶ ἐπιείκεια πρὸς παίσαντας καὶ μετανοοῦντας εἶναι καθήκον τῆς Ἀνατείρας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, οὕτως, ἀφ' ἑτέρου, καθῆκον ἐπὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ ποιμένος εἰς αὐτὴν ἐπιπεπλεγμένον εἶναι καὶ τὸ ἐκκάθαρτον τὸ ξηρὸν καὶ καθαίρειν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ζιζανίων. Ἀλλά, μὴ γένοιτο, ἀδελφοί μου, ὅπως καὶ εἰς ἐξ ἡμῶν εὑρεθῇ τοιαύτης καταδίκης καὶ τιμωρίας ἄξιος, ἀλλὰ τοὐναντίον, εἰρηνεύοντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ πρὸς ἀλλήλους, ἕξοι ἀποδῆτε τῆς μακαρίας τοῦ Κυρίου φωνῆς: Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσέλθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς Εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1923.

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος
Μητροπολίτης Θυατείρων Γερμανὸς
Ἔξαρχος Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης.

ΟΙ ΑΛΥΤΡΩΤΟΙ

…ροσις ἐν Ἀθήναις δη-
…ογραφικοῦ ὀργάνου
… Ποντίων καὶ τῶν
…κρασιατῶν ἐν γέ-

… ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν
…καν, ὅτι ὑπὸ τὸ ὄνομα
…κδίδεται λίαν προσε-
…δομαδιαία πολιτική,
…σολογική, μὲ σκο-
…ν τῶν συμφερόν-
…ου διατριμνῶν
…σιατῶν ἐν γένει,
…οιχεῖς εἰς τὴν
…ατάστασιν καὶ
…ὸ ἑνιαῖον καὶ
…ργασίας καὶ
…ιοῦται ζωη-
… τῶν Πον-
…σιατῶν.
…γνωρίζον-
…α ἐν τῷ
…ρηγκεί-
…ἀφ-
…τορία
…ρασιν
…ίνων
…σαρ-
…τω-
…ν
…ν
…ν